

Лисеня Міккель

не відступить, доки не вгамує свою допитливість. Його маленький носик хоч коли чує, де в лісі відбуваються захопливі пригоди. Утім Міккель має нюх і на друзів: хороша компанія для нього дуже важлива.

Оленичка Флора

завжди обережна, стримана та майже весь час трохи стримована. Але ніхто так добре не відчуває переживання та настрої, як Флора. Тому всі раді її мудрим порадам.

«Ось і ми, чотири герої дикого лісу!»

Веприк Руфус

З малеснькими кумедними вушками постійно шукає пригоди. А мама постійно шукає його. Він будь-коли ладен розвеселити і здивувати друзів.

Єноточка Поппі

Ціклується про всіх товаришів і невтомно наводить чистоту. Її ім'я означає «маківка» і дуже їй пасує, адже вона життєрадісна й обожнює прикрашати голівку червоною квіткою.

Влаштуємо екскурсію!

В особливому лісі починається новий чудовий день.

Це Ліс Медового Пляцка, а назву він дістав іще за далеких часів, коли солодощі робили з меду, який невтомні бджоли виготовляли з нектару літніх квітів та медвяної роси срібної ялиці.

Навіть сьогодні, у цей прекрасний день, щойно перший сонячний промінець пробився крізь листя дерев, можна було почути, як гудуть бджілки. Але ці комашки були не єдиними, хто вже прокинувся.

Відколи в покинутому будівельному вагончику на Фіалковій галявині Лісу Медового Пляцка

влаштували дитячий садок «Медовий
Пляцок», четвірка героїв дикого лісу:
Флора, Руфус, Міккель і Поппі — час-
тенько збиралася на своєму звичайному
місці зустрічі біля старої дерев'яної діжки.

От і сьогодні задовго до інших прибіг
Міккель, скрутився на діжці й насоло-
джувався тим, як теплі сонячні промін-
чики лоскочуть його руде хутро. Міккель
солотко позіхнув. Поклав голову на пух-
настий, м'якенький хвостик і примружив
очі. Але довго відпочивати
йому не дали: хтось

зашарудів і забубонів, продираючись крізь чагарник.

— Руфусе, друже, — розплющив одне око Міккель. — Ти мене мало не злякав, я подумав, що то бабайка лізе...

З папороті вигулькнув широко усміхнений вепрячий писочок.

— Ку-ку! Що ти там казав? — радісно хрюкнув Руфус.

— А, нічого, — махнув лапою Міккель і з насолодою потягнувся.

— Де ж ті дівчата?.. — театралью застогнав Руфус. — Чому вони вранці так довго збираються?

— Дарма буркотиш, — став на захист дівчаток Міккель. — Флора й Поппі, мабуть, уже давно чекають на нас біля старого каштана. Забув, що вони лишилися ночувати у Вані після вечірки з нагоди його дня народження?

— Точно, — пригадав Руфус, наморщивши п'ятачок. — А нас не покликали! Пф-ф!

— Ти ж знаєш, які сором'язливі ті дикі коти. Добре, що він узагалі хоч когось запросив, — не погодився Міккель.

— Сподіваюсь, вони принесуть нам шматочок торта, — хрюкнув Руфус. — До речі, — раптом змінив він тему розмови, — хто перший?!..

Міккель усміхнувся й дозволив приятелеві відбігти на кілька метрів. Та щойно він зібрався скористатися таємною стежкою, як веприк додав:

— І ніякого шахрайства!

— Добре, — буркнув Міккель і кинувся наздоганяти друга.

Ці двоє бігають однаково швидко і частенько влаштовують перегони, під час яких не проти перехитрити одне одного.

— Знову змагання! — закотили очі Поппі та Флора.

Як і сказав Міккель, дівчата вже чекали на них біля поваленого трухлявого каштана.

Але все одно, не зважаючи на результат, вони хором кричали «Чемпіони!» чи «Перемогла дружба!». Оленичка

з еноточкою завжди підтримували товаришів.

Флора швидко накреслила ратицею лінію на землі.

— Чемпіони! — вигукнула Поппі, коли Міккель з Руфусом зупинилися поряд із ними, хапаючи ротом повітря.

— Перемогла дружба! — підтвердила Флора.

— Невже? — з підозрою запитали Міккель і Руфус.

— А ми принесли вам тортика, — перевела розмову Поппі та швидко додала, помітивши, як жадібно принюхався Руфус. — Пізніше пригостимо, коли в людських дітей теж буде перерва.

Солодкі й не дуже солодкі

Вихователька Валентина Пакіта й лісовий інспектор Майк Вагнер

Невідомий браконьєр ско-
їв злочин у Лісі Медового
Пляцка. Минулого тижня
лісовий інспектор Майк
Вагнер звільнив із пастки
на своїй ділянці лісу двох

маленьких кроленят. На
щастя, кролиця прийняла
малюків назад.

Це сталося завдяки ді-
вчинці з лісового дитя-
чого садочка.

новини з Лісу Медового Пляцка

Того дня діти вирушили на екскурсію до будинку лісника, і одна дівчинка натрапила на добре приховану пастку. За наступні кілька днів пан Вагнер за допомогою свого собаки Павла знайшов іще три пастки, які, на щастя, виявилися порожніми. Згідно з розділом І7 Закону про захист тварин, бракон'єрам загрожує великий штраф.

Ось що розповідає вихователька Валентина Пакіта про те, що сталося: «Ми всі щасливі, що опе-

рація з порятунку кроликів завершилася вдало. А найбільше радіємо тому, що Стелла*, яка заблукала в лісі, благополучно повернулася. Схоже, їй допомогли лісові тварини, які, як стверджує сама Стелла, показали дорогу назад».

* З огляду на безпеку, ім'я змінено.

Літній медовий пляцок

- * 250 г меду
- * 30 г цукру
- * 1 пакетик ванільного цукру
- * 50 г вершкового масла
- * 1 столова ложка молока
- * 1 яйце
- * кориця
- * суміш для пряників
- * 250 г борошна
- * 1 пакетик розпушувача
- * за бажанням можна додати в тісто жменю журавлини

ГЛАЗУР: 25 г цукру і 1 столова ложка гарячого лимонного соку чи міцного малинового чаю.